

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCXLVII. ad annum CCCCI.

Parisiis, 1644

Epistola VI. Damasi Papae I. Et Episcoporvm, Qui ad eum in Romanam
vrbem ex Italia & Gallia conuenerant, numero nonaginta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15256

necessitatem est, ita ut amplius pullulare nec germinare valeat. Non ergo generet, & non faciat vobis, fratres, toties repetita locutio fastidium: quia summa necessitas est saepius prohiberi, quod toties, ut a vobis cognouimus, illicite usurpatum: & quoniam veritas saepius exagitata, magis splendescit in lucem: & quod toties repetendo admonetur, minus usurpatum. Super his enim multa iam ab antecessoribus nostris dicta sunt, a quibus ipsi, sicut nunca nobis, ita olim ab eis damnati & prohibiti sunt. Ideo saepius repetentes, omnes monemus, ut vitent huiusmodi, & a talibus se abstineant, qui noluerint una cum eis a sacerdotali ministerio, ut rebelles, fieri alieni. Quod ita demum probare poterimus, si tales extirpare, & non eis fauere decertaueritis: & ita in postmodum de tali re querela cessabit, quia contumeliam studio fit, quidquid interdictum toties usurpatum. Omnia haec decretalia, & cunctorum prædecessorum nostrorum constituta, quæ de ecclesiasticis ordinibus & Canonum promulgata sunt disciplinis, ita a vobis & omnibus episcopis, ac cunctis generaliter sacerdotibus custodiri debere mandamus, ut si quis in illa commiserit, veniam sibi deinceps nouerit negari: quoniam occurreret veritas, si falsitas displiceret. Et merito nos, qui summa ecclesiæ tenere debemus gubernacula, causa respicit, si silentio faueamus errori. Datum Kalendis Iunii, * Libio & Theodosio viris clarissimis consulibus.

EPISTOLA VI.
DAMASI PAPÆ I.

ET EPISCOPORVM,
Qui ad eum in Romanam urbem ex Italia & Gallia conuenierant, numero nonaginta.

Episcopos in Illyrico adhortatur, ut sanctam disseminent fidem, haeticorumque labem cauere studeant.

Damasus, & ceteri episcopi Romæ congregati, dilectissimis fratribus in Illyrico constitutis episcopis in Domino salutem.

Exstat alterius edit. tom. i. ep.

CREDIMVS sanctam fidem vestram in apostolorum eruditione fundatam, hanc vos tenere, & hanc po-

pulis vniuersis exponere, quæ videlicet a constitutis pa-
trum nulla ratione dissentit, per quos iustum est ceteros
erudiri. Sed relatione Gallicanorum & Venetorum fra-
trum, quosdam hæresibus fauere cognouimus. Quod
malum non solum cauere debent episcopi, sed etiam re-
luctari contra ea quæ gesta sunt imperitia aut simplici-
tate quorumdam, prauis interpretationibus deceptorū.
Variis ergo doctrinis non decet labefactari, sed magis pa-
trum nostrorum corroborari sententiis. Auxentium ergo
Mediolanensem præcipue in hac causa damnatum esse li-
quet. Vnde iustum est, omnes in vniuerso Romanorum
orbe doctores legis, ea quæ legis sunt, sapere, & non fi-
dem doctrinis variis maculare. Itaque dum primum hæ-
reticorum coepisset nequitia pullulare, sicut etiam nunc
blasphemia nefandorum Arianorum, tunc patres nostri
trecenti decem & octo episcopi, habito tractatu in vrbe
Nicæna, hunc murum fortissimum contra arma diabolica
statuerunt, & hoc remedio venena mortifera sunt de-
pulsa, vt Pater & Filius vnius diuinitatis, vnius virtutis,
vniusque magnitudinis debeat credi, vniusque essentiæ si-
ue substantiæ, simul & Spiritus sanctus. Aliter enim sa-
pientes, alienos esse a nostra communione iudicauerunt.
Quem terminum salutarem, adorabilemque delibera-
tionem corrumpere quidam aliis cogitationibus atque
temerare voluerunt: sed in ipso principio, ab his ipsis, qui
in Arimino reuocare, aut retractare compellebantur, vñ-
que ad hoc causa correcta est, vt confiterentur, alia sibi
circumuentione subreptum, aut certe quia non intelle-
xerunt, patrum sententiæ in Nicæa constitutæ hoc esse
contrarium. Neque enim præiudicium aliquod fieri po-
tuit per numerum Arimino congregatum, quando con-
stat, neque Romanum episcopum, cuius ante omnia de-
cebat eos expectare decretum, neque Vincentium, qui
tantis annis episcopatum inuolabiliter custodiuuit, neque
alios talibus præbuuisse consensum, maxime dum (sicuti
prædiximus) isti ipsi, qui per circumuentione declina-
se videbantur, ipsi denuo vtentes meliori consilio, hæc
sibi displicere testati sunt. Perspicit itaque vestra salubri-
tas, hanc solam fidem, quæ Nicææ apostolorum auctoritate
fundata est, esse perpetua firmitate seruandam, & si-

O o iiij

mul orientales hoc facere nobiscum, qui se catholicos esse cognoscunt, occidentales etiam gloriari. Credimus autem, languentes in isto conamine, non tarde a nostra separandos esse communione, & ab eis episcopatus nomen auferri, quatenus populi eorum liberati errore, respirent. Nullo enim modo a deceptione poterunt corrigere populum, qui deceptionis laqueo detinentur. Concordet cum omnibus Dei sacerdotibus etiam caritatis vestrae sententia, in qua vos fixos ac firmos existere iudicauimus. Si ergo etiam nos vobiscum recte credere debemus, vestra nos caritatis literis lataficate reciprocis. Valete fratres carissimi. Data decimo septimo Kalendas Nouembris, Sircio & Ardabure viris clarissimis consulibus.

EPISTOLA VII.
DAMASI PAPÆ I.
AD EPISCOPOS ITALIÆ.

Iubet ne per scripta in posterum, sed per legitimum accusatorem, quis ab eis iudicetur, & causæ etiam iudicanda omnes ad apostolicam sedem deferantur.

Vniuersis episcopis per Italie prouincias constitutis, Damasus episcopus in Domino salutem.

OPTAVERAM, dilectissimi, pro nostri caritate collegii, omnes Domini sacerdotes (sicut in primitiva fuit ecclesia) vnum esse cor & animam vnam, atque in vna deuotione persistere, nec quemquam sacerdotum, gratia aut formidine sacerdotalium deprauari, aut a via veritatis quoquo modo abscedere. Sed quia multa quæ corrigi possunt, prouenient, & superat culpas delinquentium misericordia Dei: atque ideo suspenditur ultio, vt possit locum habere correctio. Relatum est enim ad sedem apostolicam, vos accusationes fratrum per scripta suscipere absque legitimo accusatore. Quod deinceps in omni orbe terrarum fieri, apostolica auctoritate prohibemus, & quod nuper factum est, absque vlla retardatio-
s. q. 2. Relatum est ad sedem.
ii. q. 3. Eoru qui accusantur. ne corrigi rogamus: nec vñquam prius per scripta, eorum qui accusantur, causam discutere liceat, quam per que-